

Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2006 r. — Eurostrategies przeciwko Komisji**(Sprawa T-203/06)**

(2006/C 224/106)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eurostrategies SPRL (Bruksela, Belgia) (Przedstawiciele: S.Crosby, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 28 lipca 2006 r. w sprawie odmowy udzielenia dostępu do wymienionych poniżej dokumentów dotyczących przetargu na projekt EuropeAid/113676/D/SV/PL, zatytułowany „Phare-Technical assistance for JHA projects, 2003/S 159-145155 (PL0103.08)” (Phare — Pomoc techniczna dla projektów z dziedziny wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych), finansowany z krajowego programu operacyjnego, PL0103-Wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne 2001:
- „Sprawozdanie z oceny” jednostki wdrażającej z dnia 7 stycznia 2004 r.;
- wszystkie dokumenty dotyczące propozycji jednostki wdrażającej z dnia 7 stycznia 2004 r. udzielenia zamówienia Eurostrategies;
- pismo Przedstawicielstwa WE w Warszawie do jednostki wdrażającej z dnia 13 stycznia 2004;
- „Sprawozdanie z oceny ze zmianami” z dnia 15 stycznia 2004 r.;
- wewnętrzna notatka Przedstawicielstwa WE w Warszawie, wysłana w dniu 27 stycznia 2004 r.;
- pismo Przedstawicielstwa WE do jednostki wdrażającej z dnia 27 stycznia 2004 r.;
- „Sprawozdanie z negocjacji” z dnia 10 lutego 2004 r. oraz
- pismo Przedstawicielstwa WE do jednostki wdrażającej z dnia 12 lutego 2004 r.;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na podstawie art. 230 i 231 WE skarżącą wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 28 lipca 2006 r. w sprawie nieuwzględnienia wniosku skarżącej o udzielenie

dostępu do niektórych dokumentów na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji. Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

Po pierwsze, skarżąca podnosi, że odmawiając ujawnienia żądanych dokumentów bez uzasadnienia tej odmowy Komisja naruszyła art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

Po drugie, skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza obowiązek uzasadnienia, którego wymaga art. 235 WE, a zatem decyzja ta jest zdaniem skarżącej nieważna.

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2006 r. — Delta Protypos Viomichania Galaktos przeciwko OHIM — Kraft Foods Schweiz Holding (milko ΔΕΛΤΑ)**(Sprawa T-204/06)**

(2006/C 224/107)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Delta Protypos Viomichania Galaktos AE (Tavros, Grecja) (Przedstawiciel: adwokat P. Kanellopoulos)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Kraft Foods Schweiz Holding AG (Zurich, Szwajcaria)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji wydanej przez Drugą Izbę Odwoławczą OHIM (R 540/2005-2) w dniu 8 czerwca 2006 r.;
- odrzucenie sprzeciwu nr B 562 423 wniesionego przez Kraft Foods Schweiz Holding AG wobec rejestracji wspólnotowego znaku towarowego „MILKO ΔΕΛΤΑ with design” (zgłoszenie nr 2 474 674);
- nakazanie rejestracji zgłoszonego przez skarżącą wspólnotowego znaku towarowego „MILKO ΔΕΛΤΑ with design” (zgłoszenie nr 2 474 674);
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „milko ΔΕΛΤΑ” dla towarów należących do klasy 30 (mleko z kakao) — zgłoszenie nr 2 474 674

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Kraft Foods Schweiz Holding AG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowy, międzynarodowy i krajowy graficzny oraz słowny znak towarowy „MILKA” dla towarów należących do klas 5, 29, 30 i 32

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 z uwagi na to, że oczywiste i znaczące różnice między dwoma znakami są wystarczające, by wykluczyć wszelkie prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd. Zdaniem skarżącej dwa konkurujące ze sobą znaki towarowe wywołują zupełnie inne ogólne wrażenie na płaszczyźnie wizualnej, fonetycznej i koncepcyjnej, szczególnie jeśli weźmie się pod uwagę drugie ze słów: „ΔΕΛΤΑ”.

Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2006 r. — Quinn Barlo i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-208/06)

(2006/C 224/108)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Quinn Barlo Ltd (County Cavan, Irlandia), Quinn Plastics NV (Geel, Belgia) i Quinn Plastics GmbH (Mainz, Niemcy) (Przedstawiciele: adwokaci W. Blau, F. Wijckmans i F. Tuytschaever)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji w zakresie, w jakim stwierdzono w niej naruszenie przez skarżące art. 81 WE oraz art. 53 porozumienia o EOG (stwierdzenie nieważności art. 1 i 2 w zakresie, w jakim dotyczą one skarżących);
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji w zakresie, w jakim odnosi się on do skarżących;
- tytułem dalszego żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji w zakresie, w jakim nakłada on na skarżące grzywnę w wysokości 9 mln EUR oraz obniżenie grzywny na podstawie argumentów przedstawionych w niniejszej skardze;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące żądają częściowego stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 2098 wersja ostateczna z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie COMP/F/38.645 — Metakrylany, w której Komisja uznała, że skarżące naruszyły art. 81 WE i art. 53 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, uczestnicząc w porozumieniach, decyzjach i uzgodnionych praktykach, polegających na dyskusjach w sprawie cen; zawieraniu, wprowadzaniu w życie i nadzorowaniu porozumień cenowych w formie podwyżek cen lub przynajmniej stabilizowania istniejących poziomów cen, dyskusjach w sprawie wprowadzenia dodatkowych kosztów usług dla klientów, wymianie ważnych pod względem handlowym i poufnych informacji dotyczących rynku i/lub przedsiębiorstw oraz uczestnicząc w regularnych spotkaniach i utrzymując innego rodzaju kontakty w celu ułatwienia naruszenia.

Na poparcie skargi skarżące podnoszą dwa zarzuty prawne.

Po pierwsze, skarżące stwierdzają, że zaskarżona decyzja jest błędna i nie udowadnia w wymagany sposób faktu, że skarżące uczestniczyły we wspólnej i łącznej antykonkurencyjnej zмовie i naruszeniu o ciągłym charakterze. Skarżące twierdzą ponadto, że rola przedstawicieli skarżących pełniona podczas czterech konkretnych spotkań została niewłaściwie oceniona, a pomijając obecność skarżących na wspomnianych czterech spotkaniach, zaskarżona decyzja nie zawiera żadnego dowodu, że skarżące uwikłane były w zachowanie uznane w tej decyzji za bezprawne.

Po drugie, skarżące wskazują na naruszenie art. 23 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾ poprzez nieprawidłową ocenę czasu trwania zarzucanego naruszenia, niewłaściwą ocenę jego wagi, jak również nieprawidłową ocenę okoliczności łagodzących.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 2003, str. 1).